

régi jelmezek átalakításából kerül ki. A színházi ruhatár vezetője a főruhatáros, míg a ruhatárosok esténként egyuttal öltöztető szabók is. A nagyobb fővárosi színházakban 5-6 ezer darabból áll egy-egy ruhatár-anyag. A vidéki szintársulatok közül ujabban nagy ruhatárral rendelkezett: Nagy Vincze, Leszkay András, Krecsányi Ignác, Makó Lajos, Aradi Gerő, Somogyi Károly, Janovics Jenő stb.

Szinházi szabályzat. Budapest sz.-főváros 1880-ban színbizottságot küldött ki, mely az év végére kidolgozta javaslatát a színügy rendezése érdekében. A tervezet életbe is lépett; főbb pontjai: a főváros területén rendes színelőadások kizárólag e célra épített és a törvényhatóság által színházul engedélyezett helyiségekben tarthatók. Színház építésére, illetőleg nyitására csak magyar állampolgár, vagy hazánkban székelő oly jogi személy nyerhet engedélyt, amelynek tagjai magyar honpolgárok. A színháznyitási engedély: dologhoz kötött jog, nem gyakorolható az ingatlanok tulajdonától elválasztva. A jogtulajdonos személyében történő minden változás (az engedélykivonatban kiteendő időtartam alatt) a tvhatóságnál bejelentendő, s az új tulajdonos magyar állampolgársága okirattal igazolandó. Ha a színház elemi csapás útján elpusztul s a tulajdonos legfeljebb 3 év alatt föl nem építi: az engedély megszűnik. Az engedély díjhoz van kötve: a tulajdonos még köteles évente bizonyos számú jótékonycélú előadásokat is tartani. Az előadások tartására a főv. tanács külön engedélyre szükséges, csak oly magyar honpolgár kaphatja, ki a belügyminisztertől színházigazgatói jogosítványt kapott s a kinek egyénisége erkölcsi és anyagi biztosítékot nyújt az iránt, hogy vállalkozásának megfelelni képes lesz. A színelőadások megkezdése, valamint beszüntetésük, a rendőrségnek bejelentendő. A társaskörök vagy műkedvelők által rendezett előadások nem esnek ez intézkedések alá; színházon kívüli szavalati, dal- és hangverseny a rendőrségnek bejelentendő.

Szinházi szabó. (L.: Öltöztető szabó.)

Szinházi szezon. (L.: Színházi évad.).

Szinházi szünet alatt értjük a színházak olyan kényszerű, hivatalos vagy szokásos szünetét, amikor a színházépületet egy, vagy több napra bezárják és ott előadásokat nem tartanak. A legismertebb szünet a nyári szünet, ami hazánkban általában június közepétől augusztus végéig szokott tartani, a nagy nyári meleg alatt, amikor a közönség egyik része nem szívesen jár színházba, a másik része pedig már elutazott nyaralni. Ilyenkor csak a szellős nyári színházak vannak nyitva. A másik két ismert szünet a december 24-i, karácsonyesti és a husvételőtti, nagypéntek esti szünet, amikor hazánkban sehol sincs előadás. Kényszerű szünetek alatt azon szüneteket értjük, amelyek uralkodó halálakor, nagy tűzvész esetén, háború kitörésekor, vagy járványos betegségek fellépése esetén szoktak, rendszerint hatósági intézkedésre bekövetkezni. Ilyen szünetek alatt a színészek természetesen pihenni szoktak. A régi jó világban a tíz hónapos, megfeszített munka után, a nyári szünetet kizárólag pihenésre fordították. A világháború óta azonban — sajnos — a legtöbb esetben nem tehetik ezt. A mai gazdasági viszonyok alatt a színész a nyári szünetet nem pihenésre, hanem újabb munkalelőadások keresésére fordítja. Ilyenkor alkalmi staggione társulatokba verődve vidéken turnézik, szerepel a rádióban, esetleg filmen, vagy külföldi vendégszereplésre indul. Vanak színészek, akik így a nyári szünet alatt többet keresnek, mint télen, a főszezonban. (Tiszay Andor.)

Szinházi titkár: a színház adminisztratív ügyeit intézi, vidéken pld. a színházi bérleteket gyűjti, a színházi helyiségbérletét, a szükséges engedélyek megszerzését intézi, stb. A titkár az igazgató jobbkeze — nagyon gyakran balkeze. Ő az összekötő kapocs tag és igazgató, szintársulat és közönség között, s gyakran a legnagyobb politikushoz méltó diplomata-ügyességgel intézi el a fennforgó differenciákat. A jó tit-